

GENKOMSTEN

W. B. Yeats (1865-1939)

Transl. Andreas Kjeldsen (www.scripturus.eu)

Kredser og kredser i stadig større cirkler
Falken kan ikke høre sin ejer;
Alt bryder sammen; midten er fortabt;
Simpelt anarki slippes løs i verden,
Det blod-røde tidevand slippes løs, og overalt
Drukner uskyldighedens formaliteter;
De bedste mangler enhver overbevisning, imens
de værste
Er fyldt med opildnet styrke.

Nærmer en åbenbaring sig ikke?
Nærmer Genkomsten sig ikke?
Genkomsten! Knap er dette ord sagt
Før et overvældende syn fra Spiritus Mundi
Forstyrrer mit blik; en vidtstrakt sandørken;
En skikkelse med løvekrop og et menneskes
hoved,
Et blik så blankt og nådesløst som solens,
Bevæger sine sløve lemmer, mens omkring den
Kredser oprørte ørkenfugles skygger.

Mørket falder på igen, men nu ved jeg,
At tyve århundreders søvn så tung som sten
Blev oprørt til mareridt af en urolig vugge,
Og hvilket frygteligt væsen, dets time endelig
kommen,
Kryber nu langsomt mod Betlehem for der at
fødes?

Turning and turning in the widening gyre
The falcon cannot hear the falconer;
Things fall apart; the centre cannot hold;
Mere anarchy is loosed upon the world,
The blood-dimmed tide is loosed, and
everywhere
The ceremony of innocence is drowned;
The best lack all conviction, while the worst
Are full of passionate intensity.

Surely some revelation is at hand;
Surely the Second Coming is at hand.
The Second Coming! Hardly are those words
out
When a vast image out of Spiritus Mundi
Troubles my sight: a waste of desert sand;
A shape with lion body and the head of a man,
A gaze blank and pitiless as the sun,
Is moving its slow thighs, while all about it
Wind shadows of the indignant desert

The darkness drops again but now I know
That twenty centuries of stony sleep
Were vexed to nightmare by a rocking cradle,
And what rough beast, its hour come round at
last,
Slouches towards Bethlehem to be born?